

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

adgang til gengivelser af udsendelser, herunder debatter, foredrag, kommentarer el. lign., vedrørende økonomiske, politiske og religiøse spørgsmål. Jeg vil imidlertid gerne sige, at jeg finder de fremsatte forslag egnede til nærmere drøftelse, og for så vidt er de allerede indgået som et naturligt led i ministeriets fortsatte undersøgelser vedrørende befolkningens adgang til radioens udsendelser. I et vist omfang opfyldes de i forslaget fremsatte ønsker allerede af Danmarks radio eller vil kunne opfyldes uden større vanskeligheder.

Punkt 1 og punkt 2 i forslaget skulle næppe volde vanskelighed. Danmarks radio optager, som det også er nævnt i fremsættelsestalen til forslaget, allerede nu samtlige radio- og fjernsynsudsendelser på et særligt lydbånd, som opbevares i mindst 30 dage, og man er villig til at opbevare disse optagelser i længere tid, har man nu gjort os opmærksom på, f. eks. i 6 måneder. Dette ville være i harmoni med en bestemmelse i den nye svenske „radioansvarighetslag“ af 30. december 1966, hvorefter krænkelse i en udsendelse kan påtales i indtil 6 måneder efter, at en udsendelse har fundet sted. Imidlertid forstår jeg forslaget sådan, at forslagsstillerne ønsker, at det skal være en ved lov fastsat pligt for Danmarks radio at opbevare udsendelserne.

Dette vil formentlig kræve en ændring af radiospredningsloven, og det er dog et spørgsmål, om vi behøver at gå så vidt som at tilvejebringe en udtrykkelig lovhjemmel, når vi tager i betragtning, at Danmarks radio er en offentlig institution, der ledes af et radoråd under kulturministeriets ansvar. Et pålæg, som forslaget indeholder, eller en vedtagelse i radorådet må vel kunne være tilstrækkeligt. Det må i denne forbindelse også erindres, at Danmarks radio allerede gennem flere år på eget initiativ permanent har opbevaret optagelser, der er af særlig dokumentarisk karakter, og som må antages at ville være af betydning for eftertiden, f. eks. mindeudsendelser og historiske tilbageblik.

Med hensyn til forslagets punkt 2 finder jeg det ligesom forslagsstillerne og Danmarks radio, som jeg allerede har sagt, ganske selvfølgeligt, at personer og institutioner, der direkte berøres af en udsendelse, får adgang

til at blive gjort bekendt med udsendelsens indhold inden for en rimelig tid. Det er muligt, at den foreslåede formulering må præciseres noget, men som sagt synes den af Danmarks radio hidtil fulgte praksis på dette område let at kunne tillempe, så den svarer til det af forslagsstillerne ønskede.

Danmarks radio har givet mig følgende oplysninger om den hidtil fulgte praksis:

For kopier af radioudsendelser har været opstillet som betingelse for det første, at andrageren har forbindelse med programmet som ophavsmand, f. eks. som forfatter, komponist eller foredragsholder, eller som medvirkende, f. eks. som kapelmester, solist eller diskussionsdeltager, eller at andrageren er en institution eller virksomhed, som udsendelsen specielt beskæftiger sig med, f. eks. reportager fra jubilæer, eller at andrageren ønsker at benytte kopien som gave til en person, der opfylder disse lige nævnte betingelser, eller at han skulle være en nær slægtning af en afdød person, der også opfylder disse betingelser. For det andet har man stillet som betingelse, at andrageren, hvor det er praktisk muligt, fremskaffer de medvirkendes, respektive de andre medvirkendes, skriftlige samtykke.

Med hensyn til kopier af fjernsynsudsendelser, normalt filmkopier, er sådanne kun rent undtagelsesvis udleveret til andre end statslige eller andre offentlige myndigheder, der har haft interesse i at rekvirere et arkiv-eksemplar til rent intern brug, og hvor tredjemand har følt sig krænkede gennem en udsendelse, har man undtagelsesvis udleveret lyd kopi af radioudsendelser. Den normale fremgangsmåde i disse tilfælde har dog været at arrangere aflytning eller forevisning for den pågældende. Hvor ønske er fremsat om at stille en kopi til rådighed til brug for retssager, er der normalt krævet retskendelse for kopiudleveringen. For radiobåndkopier kræves normalt en afgift på 50 kr. og for TV-film refusion af de konkrete kopiudgifter. Ud over kopiudlevering efter de foranstående regler har der i forbindelse med folketingsvalgudsendelser været stillet kopier af valgudsendelsernes lydside eller stenografiske referater til samtlige politiske partiers rådighed.

Så vidt Danmarks radio.

Den praksis, som Danmarks radio følger på disse felter, svarer ret nøje til de regler,